

Merimiehen Vaimo

PMMP

Hän ei voinut itselleen mitään
Katkeruuden siemen sai itää
Teki pesän rintaan jonnekin
Kun ei käynyt koskaan kouluja
Teki sitten paljon lapsia
Yhtä monta kuin varpaitaankin

Aina sydän lyyhistyi
Kun lähdön hetki jälleen lähestyi
Mutta heikot vain tunteitaan näyttää
Laitureilla heiluttaa
Kaikki joiden osa on odottaa

Laiva miestä vei, ja vaahtopäät
Kauas täältä pois ja lämpimään
Vaimo jäi ja kaitsi lapsiaan
Vuodet kasvoihin söi polkujaan

Hän ei aina ollut tällainen
Vihainen ja vanhanaikainen
Enää puhuu yksin seinille
Ristipistotaulut tuijottaa
Kun hän selaa postikorttejaan
Lapset eivät koskaan vieraile

Vaikka rannalle taas jää
Se pyhä viha rintaa lämmittää
Miten siitä vuodet menneet onkaan
Kun laiturille lapset vei
Ja laiva tuli, mies tullutkaan ei

Seurahuoneella
Kirkkaansinisessä mekossaan
Laittanut tunnin hiuksiaan on
Ullakkohuoneessaan
Mies kauan katsoo
Luokse kävelee ja pyytää tanssimaan
Sanoo että illan jokaisen tanssin
Hän vain yksin saa

Poskin punaisin hän puistaa päätään
Joka sanan painaa mieleensä
On empiväinen
Mies taas vahva, päättäväinen
Ottaa mitä huvittaa
Ja nyt hän tytön haluaa
Elämä on laulun haaveunta
Merten prinssi ja valtakunta
Orkesteri soittaa
Viulu ei voi enää kauniimmin vaieta
Ottein lujin mies tanssittaa
Huolehtii, eikä päästä koskaan
Käsissä on vielä voima, tunto
Vanhuus kaukainen sairaus outo